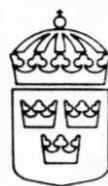

Förslag till riksdagen

1988/89:8

Fullmäktiges i riksgäldskontoret förslag om teckning av aktier i en penningmarknadscentral samt hemställan om medel på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1988/89, m m.

Förs.
1988/89:8

Dnr 19-883202

I Teckning av aktier i en penningmarknadscentral

På svensk kreditmarknad förmedlas en betydande del av kreditgivningen i form av värdepapper. Under senare år har utöver staten och bostadsinstituten även en rad andra låntagare tillkommit som lånar på svensk kreditmarknad via emissioner av värdepapper. Omsättningen av värdepapper mellan olika långgivare och mellan sk marketmakers har ökat kraftigt i omfattning. Till följd av detta har de säkerhetsmässiga problemen vad gäller fysiska transporter, betalningsrisker, m m uppmärksammats. Det har varit uppenbart att de administrativa rutinerna hos låntagarna ej följt med i den snabba marknadstillväxten.

För att lösa problemen med de fysiska leveranserna av värdepapper bildades Penningmarknadscentralen PmC AB 1985. Riksgäldskontoret förvärvade – efter beslut av 1984/85 års riksdag – aktier för ett värde av 192 000 kr. Vidare utfärdades en garantiförbindelse på 3 600 000 kr.

Utvecklingen av bolagets värdepapperssystem stötte emellertid på betydande problem. Dessa problem gällde dels systemets tekniska konstruktion, dels PmC AB:s förmåga att svara för eventuella förluster. Mot denna bakgrund beslöts i september 1986 att avbryta starten av bolagets verksamhet och i stället tillsätta en utredning, som förutsättningslöst skulle utreda hur verksamheten lämpligen borde utformas.

På riksbankens initiativ bildades ett konsortium bestående av riksbanken, riksgäldskontoret, Stadshypotekskassan, bankerna, försäkringsbolagen, Allmänna Pensionsfonden och de fristående fondkommissionsbolagen. Konsortiets uppgift var att finansiera en förstudie och en huvudstudie om hur en ny Penningmarknadscentral (PmC) lämpligen skulle utformas. För att finansiera riksgäldskontorets del av utredningskostnaderna erhöll riksgäldskontoret på tilläggsbudget III till statsbudgeten för budgetåret 1987/88 400 000 kr.

Ett systemförslag har nu presenterats av PmC i form av en huvudstudie (PmC: Huvudstudierapport för en ny penningmarknadscentral. 1988-05-16.). Förslaget som accepterats av konsortiet innehåller jämfört med de ursprungliga planerna för det tidigare PmC ett flertal förändringar. Dessa är i huvudsak följande.

- PmC:s värdepapperssystem skall ha integrerade rutiner för äganderättsövergång och utväxling av likvid. Därmed säkerställs likvid mot leverans för ett stort antal aktörer på marknaden. De risker som kan föreligga på motparten i en affärssuppgörelse bortfaller därmed.
- För att garantera likvid mot leverans måste PmC få en upplåningsrätt i riksbanken.
- PmC kommer att ombesörja clearing av avslut på såväl avista- som terminsmarknaden i statspapper och bostadsobligationer och certifikat emitterade av bostadsinstitut.
- Mycket höga krav på datasäkerhet måste ställas på de tekniska systemen. Detta innebär att såväl datorer som kommunikationskanaler måste vara dubblade.
- För att PmC skall garantera betalningar krävs att medlemmarna i systemet ställer säkerheter för de ränterisker som PmC kan åsamkas vid ett eventuellt utnyttjande av upplåningsrätten i riksbanken.
- Aktiekapitalet i PmC har beräknats uppgå till 174 miljoner kronor.
- PmC skall teckna en försäkring på 50 miljoner kronor.
- Härutöver skall PmC erhålla en utfästelse om en uttaxeringsrätt på konsortiemedlemmarna – pro rata parte – som en yttersta kompletterande säkerhet, om PmC:s eget kapital, jämte en försäkring på 50 miljoner kronor, inte skulle täcka en förlust i PmC:s verksamhet utan att framkalla likvidationsplikt för bolaget.

Huvudstudien remissbehandlades under sommaren 1988. Fullmäktige ställde sig bakom huvudstudien i remissvar den 9 juni 1988. Vidare tillstyrkte fullmäktige i riksbanken det föreslagna systemet i sitt remissvar den 16 juni 1988. För att utfärda den föreslagna krediten till PmC krävde fullmäktige i riksbanken emellertid att ökade krav på säkerhet i systemet måste uppfyllas. Övriga remissinstanser tillstyrkte i princip förslaget.

De positiva remissvaren har inneburit att styrelsen i PmC beslutat realisera systemet. För erforderliga investeringar krävs att nyemission sker av aktier. Proceduren avses bli följande.

Inledningsvis kommer de nuvarande bolaget PmC AB att ändra firma. Därefter skall ett nytt bolag benämnt PmC AB bildas i vilket den framtida verksamheten skall bedrivas.

Aktierna i PmC AB skall bestå dels av A-aktier med 10 röster per aktie, dels av B-aktier med 1 röst per aktie. A-aktierna skall ägas av parterna ingående i konsortiet för PmC, i vilket riksgäldskontoret avses ha en sjundedel. B-aktierna skall ägas individuellt i lika delar av samtliga medlemmar.

PmC:s kapital avses bestå av A-aktier till ett värde av 56 000 000 kr. samt av B-aktier uppgående till 60 000 000 kr. Aktiernas nominella värde är 1 000 kr. men emission kommer att ske till 50 % överkurs. Detta innebär att PmC:s kapitalbas kommer att uppgå till totalt 174 miljoner kr varav 58 miljoner kr utgörs av en reservfond.

Nyemissionen planeras ske i två etapper under månaderna oktober och november 1988. I en första etapp emitteras A-aktierna, och i nästa etapp emitteras B-aktierna. Riksgäldskontorets aktieteckning får ske med förbehåll för riksdagens godkännande.

Vid emissionen erbjuds riksgäldskontoret att teckna A-aktier för 12 000 000 kr. Därutöver erbjuds riksgäldskontoret teckna B-aktier om ett maximalt värde om 4 500 000 kr.

Kostnaderna för arbetet fram t o m PmC:s huvudstudie har för riksgäldskontorets del uppgått till 798 000 kr. Av dessa kostnader har riksdagen tidigare anslagit 400 000 kr. För att täcka dessa merkostnader samt för viss anpassning av tekniska system vid riksgäldskontoret föreslår riksgäldskontoret att ytterligare 500 000 kr. anslås.

Efter nyemissionen av aktier i det nya bolaget PmC AB planeras avyttring av aktierna i det gamla bolaget. Detta avses äga rum under 1989. Kontoret äger för närvarande sådana aktier till ett värde om 192 000 kr.

Mellan riksgäldskontoret, riksbanken, Stadshypotekskassan, Allmänna Pensionsfonden samt underkonsortier för bankerna, fondkommissionsbolagen resp försäkringsbolagen avses ett konsortialavtal slutas. Avtalet skall löpa på fem år.

Konsortiets uppgift är att överenskomma om konsortiets ställningstagande till fråga som skall avgöras på bolagsstämma.

De ovan angivna parterna avses som tidigare nämnts inneha lika stora andelar A-aktier och ha lika andelar i konsortiet. Riksbankens representant skall vara ordförande i konsortiet och ha utslagsröst vid lika röstetal.

De löpande kostnaderna för drift av systemet beräknas uppgå till ca 40 miljoner kronor per år. Dessa planeras bli finansierade via avgifter på placerare och emittenter. Därutöver skall transaktionsavgifter tas ut för handeln. Den planerade avgiftsstrukturen baseras på att avgifter skall tas ut av låntagare, placerare och handlare i ungefärligt lika andelar.

De årliga kostnaderna för PmC kan för närvarande uppskattas till ca 10 miljoner kronor för riksgäldskontorets del. Dessa kostnader är beräknade på förutsättningen att riksgäldskontoret har ca 330 miljarder kronor registrerade i systemet.

För riksgäldskontoret är ett skuldbokssystem av PmC:s karaktär en nödvändig förutsättning för att statsupplåningen skall ske effektivt och för att risknivån i finansmarknaderna skall kunna reduceras. Det presenterade förslaget är enligt fullmäktiges mening av sådan karaktär att likviditeten i låneinstrumenten förbättras och att kontorets risktagande minskar. Dessa fördelar av systemet har vägts in i fullmäktiges bedömning av de årliga kostnaderna.

II Utbyggnad av ADB-stödet för förvaltningen av statens utlandsskuld

Bakgrund

Statens utlandsskuld uppgår nu till ca 110 miljarder kronor och består av mer än 100 utelöpande lån med skiftande lånekonstruktioner i ett tiotal valutor. Dessutom finns 175 ingångna skuldbytesavtal och flera andra avtal som påverkar skuldens valutasammansättning och räntebindningstider. Låneförvaltningen leder årligen till närmare 1500 betalningar. Volymerna har ökat kraftigt under det senaste året. Antalet skuldbytesavtal har nästan fördubb-

lats på ett år (från 90 till 175), och nya instrument för skuldskötselåtgärder har tillkommit. Den komplexa strukturen föranleds av den aktiva skuldskötsel som riksgäldskontoret bedriver i syfte att sänka kostnaderna och minska ränte- och valutariskerna i statens utlandsskuld. Denna skuldskötsel sker i dag praktiskt taget utan datorstöd. Kontorets nuvarande redovisningssystem är inte konstruerat för alla nu förekommande låneformer och skuldskötseltekniker. Risken för fel i bevakning och handläggning av betalningstransaktionerna ökar i takt med volymökningen. Dataprogram för beslutsstöd o d finns endast i ringa omfattning.

Det har därför under en tid stått klart att verksamheten behöver ett väl fungerande ADB-stöd med de möjligheter detta innebär för förenklad låneadministration och förbättrad bevakning och analys. Riksbankens valutaavdelning har dessutom ett starkt behov av förbättrad rapportering rörande statens utlandsskuld.

Förstudier

Inom riksgäldskontoret har inte funnits resurser att på egen hand utveckla ett fullständigt utlandslånesystem. Fullmäktige hemställde därför i skrivelse till riksdagen den 22 oktober 1987 (Förs 1987/88:8) om medel på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1987/88. De beräknade konsultkostnaderna för en förstudie och en första del av systemutvecklingsarbetet angavs i skrivelsen till 800 000 kr. Det planerade arbetet var inledningen till en fortsatt utveckling som troligen skulle sträcka sig över flera år.

Riksdagen beslöt i enlighet med fullmäktiges hemställan.

Sedan denna hemställan bifallits har riksgäldskontoret genomfört två förstudier med två datakonsultfirmor – en dansk, SimCorp (Simulation Planning Corporation A/S) och en norsk, CBA (Commercial Banking Applications A/S). Detta arbete som bedrevs under vintern och våren 1988 resulterade i en förstudierapport från var och en av firmorna under försommaren 1988. Anledningen till att två separata förstudier genomfördes var att det i utgångsläget inte kunde bedömas om deras respektive system skulle kunna uppfylla kraven. Riksgäldskontoret bedömde dessutom att den kommande investeringen skulle komma att bli så omfattande och kostnadskrävande att det var viktigt att redan från början arbeta systematiskt och förvissa sig om att den bästa konsultfirman och det bästa systemet valdes. Kostnaderna för förstudierna var dessutom små i sammanhanget.

Förstudierapporterna granskades och utvärderades i juni 1988. SimCorp befanns ha ett mer komplett system än CBA. Det gjordes även en kostnadskalkyl för inköp av både system och maskinvara. De 800 000 kr som riksgäldskontoret fått genom tilläggsbudgeten konstaterades vara otillräckliga för detta projekt, och det beslöts därför att medlen skulle lämnas orörda förutom det belopp på 122 500 kr som använts till att betala de båda datafirmornas förstudier.

Förstudierna visade att det är nödvändigt med ett mer koncentrerat genomförande av utbyggnaden (i stort sett inom ett budgetår) och en mer omfattande medverkan av utomstående konsulter (SimCorp). En sådan utbyggnad innebär väsentligt större kostnader än man tidigare räknat med. Den kan således inte finansieras inom ramen för de av riksdagen särskilt anvisade medlen eller genom omprioriteringar inom budgeten för 1988/89.

Analys av SimCorps system

Kostnaderna för det valda systemet är av tre slag: systemutvecklingskostnader (engångsbelopp), maskininvesteringar (engångsbelopp) och drifts-, underhålls- och utvecklingskostnader (årliga betalningar).

Införandet av ett datasystem från SimCorp medför en maskininvestering i form av en minidator (Vax 3500). En anledning till att inte någon av de befintliga Norsk Data-datorerna hos riksgäldskontoret kan utnyttjas är att det programspråk som SimCorp använder (APL) för närvarande inte är anpassat till Norsk Datas datorer. För att det skall fungera krävs att Norsk Data i samarbete med SimCorp gör denna anpassning, ett arbete som både skulle vara tidskrävande och dyrt. En annan anledning till att riksgäldskontorets Norsk Data-datorer inte är lämpliga är att det inte finns tillräcklig minneskapacitet. Denna extra kapacitet måste i så fall införskaffas med extra kostnader som följd.

Systemutvecklingskostnaderna uppgår till sammanlagt 2 500 000 kr. Utgifterna för maskininvesteringar uppgår till 1 445 000 kr medan de årliga underhålls- och utvecklingskostnaderna uppgår till 425 000 kr. Underhålls- och utvecklingskostnaderna under budgetåret 1988/89 beräknas uppgå till 60 000 kr. En närmare redovisning av kostnaderna lämnas i bilaga I till detta förslag.

På intäktssidan redovisas följande fakta vilka till stor del är svåra att kvantifiera.

- Datasystemet beräknas medföra rationaliseringsvinster i administrationsarbetet. Utskrifter av betalningsorder, insättningsuppdrag, bokföringsinstruktioner förenklas.
- Datasystemet är mer motiverat ur säkerhetssynpunkt. Mångfalden av transaktioner kräver ett ADB-system, då brister i bevakningen och handläggningen lätt uppstår då den utförs manuellt. Större brister här är något som kan äventyra Sveriges goda rykte hos utländska långgivare.
- Datasystemet bedöms också vara närmast en förutsättning för att den sedan ett par år bedrivna aktiva skuldskötseln skall kunna genomföras även i framtiden. Denna har under de två senaste åren medfört besparingar om närmare 500 miljoner kr per år. Verksamheten medför att ett stort antal skuldskötselavtal tecknas. En stor mängd betalningar skall bevakas och genomföras. Skuldens valutasammansättning, räntebindningstider, löptider etc skall kalkyleras och utvärderas. En fullständig databas med information om varje lån och skuldbytesavtal m m samt kvalificerade

simulerings- och analysprogram är en förutsättning för en professionell skuldportföljförvaltning.

- Datasystemet kommer också att medverka till snabbare och effektivare analyser av enskilda affärsförslag som banker och mäklare dagligen förser riksgäldskontoret med.

III Riksgäldskontorets 200-årsjubileum

Riksgäldskontoret firar i maj år 1989 sitt 200-årsjubileum. Den historiska tidpunkten kommer att uppmärksammas på ett flertal sätt, bl a genom en festskrift, ett symposium och en bankett.

Riksdagen har tidigare anvisat 1 miljon kr. för framtagande av en jubileumsskrift. Arbetet med denna är i full gång, och skriften beräknas utkomma lagom till jubileet i maj 1989. Arbetet utförs i nära samarbete med Institutet för ekonomisk- historisk forskning vid Handelshögskolan i Stockholm. Skriften kommer att belysa några viktiga perioder under de gångna 200 åren då utlandsuplåningen varit av stor betydelse för den samhällsekonomiska utvecklingen.

Riksgäldsfullmäktige har beslutat att högtidlighålla 200-årsjubileet den 11 maj 1989. Avsikten är att den dagen arrangera ett symposium i riksdagens gamla andrakammarsal och att därefter avsluta dagen med en bankett i stadshuset.

Till symposiet kommer en eller två utländska föredragshållare att inbjudas för att på olika sätt belysa den internationella kapitalmarknadens utveckling och hur denna påverkat de inhemska finansiella marknaderna. Några svenska föredragshållare kommer också att engageras.

Banketten planeras äga rum i stadshuset. Kungaparet kommer att närvara. Ca 650 svenska och utländska gäster kommer att inbjudas, däribland all personal vid riksgäldskontoret.

Kostnaderna för symposiet och banketten uppskattas till ca 650 000 kr.

Förutom den miljon kronor som riksgäldskontoret erhållit för jubileumsskriften erfordras således ytterligare 650 000 kr för att högtidlighålla riksgäldskontorets 200-årsjubileum i enlighet med vad som angivits.

IV Disposition av vinst i riksgäldskontorets uppdragsverksamhet avseende budgetåret 1987/88

Sedan budgetåret 1985/86 lånar riksgäldskontoret ut medel till vissa affärsverk utanför statsbudgeten. Riksdagen gav år 1985 statens järnvägar (SJ) och luftfartsverket nya finansieringsförutsättningar. Dessa innebar bl a att de båda verken fick rätt att låna medel hos kontoret för både investeringar och rörelsekapitalbehov. Kreditgivningen skulle ske inom av riksdagen fastställda ramar och beträffande investeringarna enbart omfatta sådana där full förräntning kunde påräknas. Sjöfartsverket har senare getts samma rätt att låna såväl till investeringar, fr o m budgetåret 1986/87, som till rörelsekapital, fr o m budgetåret 1987/88. Vidare har vägverket getts rätt att låna till investeringar avseende utbyggnad av E6 i Bohuslän.

Den kortfristiga utlåningen ökade under budgetåret 1987/88 med 666.6

miljoner kr och den långfristiga med 1 080,0 miljoner kr d v s sammanlagt 1 746,6 miljoner kr. Den långfristiga utlåningen ökade med sju lån samt med utlåningen till vägverket. Inga långfristiga lån har ännu förfallit.

Kreditgivningen bedrivs som s k uppdragsverksamhet vilket innebär att verksamhetens kostnader skall täckas av dess intäkter. Nedanstående tabell visar kostnaderna uppdelade på personalkostnader, utvecklingskostnader och övriga kostnader samt intäkter och vinst. Intäkterna utgörs helt och hållet av de ovan beskrivna avgifterna.

	1986/87	1987/88
Personalkostnader	200 000	240 000
Datorbearbetningar	10 000	50 000
Konsulter	36 369	94 710
Övrigt	115 000	210 880
Summa kostnader	361 369	595 590
Intäkter	1 915 265	5 166 494
Vinst	1 553 896	4 570 904

Vinsten för budgetåret 1987/88 uppgick till 4 570 904 kr.

För myndigheter i allmänhet som bedriver uppdragsverksamhet gäller att myndigheten skall föreslå hur överskott skall disponeras resp hur underskott skall täckas. Det ankommer sedan på regeringen att fastställa vilka åtgärder som skall föranledas av redovisat överskott eller underskott. För riksgäldskontorets del beslutar riksdagen om hur vinster skall disponeras respektive hur underskott skall täckas. Fullmäktige föreslår att vinsten i kontorets uppdragsverksamhet under budgetåret 1987/88 i sin helhet skall inlevereras till statsbudgeten (inkomsttitel 2811 Övriga inkomster i statens verksamhet).

V Avskrivning av viss fordran

Åren 1923 och 1924 emitterades olika trancher av 1923 års internationella lån för Österrikes ekonomiska och finansiella återuppbyggnad. Lånet garanterades av åtta stater. Bland dessa stater var även Sverige (genom beslut av 1923 års riksdag). Den svenska garantin utgjorde 2% av förräntningen och amorteringen av lånet.

Under år 1934 biträdde Sverige en överenskommelse rörande en internationell garanti för ett lån till Österrike. Lånet upplades i slutet av år 1934 för konvertering till lägre räntefot av då ännu utelöpande belopp av 1923 års lån. Det nya lånet, Österrikes garanterade konverteringslån 1934–1959, emitterades i nio trancher (i Belgien, Frankrike, Holland, Italien, Schweiz, Storbritannien, Sverige, Tjeckoslovakien, Österrike). Liksom för 1923 års lån utgjorde garantin för Sveriges del 2% även för 1934–1959 års lån. Den svenska garantin motsvarade enligt valutakurserna i december 1934 cirka 8,8 miljoner kronor.

Under de första åren av lånets löptid fullgjorde Österrike sina betalningar av räntor och amorteringar. Perioden den 12 mars 1938 till den 8 maj 1945 var Österrike annekterat av Tyskland. Fram t o m juni 1939 skötte Tyskland betalningarna på lånet. Därefter började garantierna tagas i anspråk.

Under åren 1939–1945 erlade Sverige enligt sitt garantiåtagande 1 676 112 kr i räntor och amorteringar (jämte vissa andra kostnader). De svenska utbetalningarna fortsatte även efter kriget fram till och med budgetåret 1959/60. Totalt uppgick de svenska utbetalningarna till 4 993 948 kr under budgetåren 1939/40–1959/60. Mot 1940-talets slut började vissa garantstater aktualisera frågan, om inte Österrikes ekonomiska läge blivit sådant att Österrike kunde återuppta sin skuldtjänst och även lämna ersättning till garantstaterna för erlagda belopp. I detta sammanhang blev också den frågan aktuell, om den tyska förbundsrepubliken skulle ersätta de garantibelopp som utbetalats av garantstaterna under Anschlussperioden. Vid konferenser i London och Rom under år 1952 reglerades båda dessa frågor.

Från den västtyska förbundsrepubliken erhöll Sverige under åren 1954–1968 totalt 872 220 kr som ersättning för det ovannämnda belopp (1 676 112 kr) som Sverige i sin egenskap av garantstat utbetalt under Anschlussperioden, medan återstoden (803 892 kr) avskrevs genom överföring till fonden för oreglerade kapitalmedelsförluster. Därmed reglerades slutgiltigt de betalningar som Sverige gjort under Anschlussperioden.

Beträffande resterande belopp 3 317 846 kr som Sverige betalade fram till och med budgetåret 1959/60 har Österrike under åren 1954–1980 återbetalat 2 060 417 kr. Skillnaden mellan dessa båda belopp, 1 257 419 kr, är upptagen som en fordran på riksgäldskontorets balansräkning.

En omfattande genomgång av de svenska utbetalningarna och av de österrikiska återbetalningarna visar att Österrike har fullgjort sina förpliktelser enligt den överenskommelse angående Österrikes utländska offentliga förkrigslån som ratificerades den 9 december 1953 (prop 236/1953, rskr 427/53). I propositionen görs vissa preciserade beräkningar med utgångspunkt i överenskommelsen där det anges att den slutliga gottgörelsen till garantstaterna skulle bli 65–70%. Enligt dessa beräkningar skulle Sverige erhålla 65% av de utbetalda beloppen, och Sveriges totala förlust beräknades kunna komma att uppgå till cirka 2 000 000 kr. Österrikes återbetalningar på 2 060 417 kr utgör 62,1% av det belopp som Sverige utbetalt under perioden efter Anschluss. Skillnaden mellan beräkningar och utfall förklaras av olika valutakursrelationer under periodens gång.

Därmed bör den på riksgäldskontorets balansräkning upptagna fordran på 1 257 419 kr kunna avskrivas. Närmast till hands synes härvid vara att utnyttja anslaget F 5 Täckande av förluster till följd av vissa statliga garantier under sjunde huvudtiteln. Riksgäldskontoret har i denna fråga under hand samrått med finansdepartementet som inte har någon erinran mot en sådan åtgärd.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts under avsnitt I hemställer fullmäktige att riksdagen bemyndigar fullmäktige sluta konsortialavtal med konsortiet för penningmarknadscentralen,
att riksdagen bemyndigar fullmäktige att teckna A- och B-aktier i PmC AB,
att riksdagen på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret

1988/89 för upptett anslag för teckning av aktier i en penningmarknads-central och anvisar 16 500 000 kr under detta anslag,

Förs. 1988/89:8

att riksdagen bemyndigar fullmäktige att ikläda sig de förpliktelser som ett delägarskap i PmC AB innebär och att vidta de övriga åtgärder som erfordras för medverkan i PmC AB,

att riksdagen bemyndigar fullmäktige att avveckla sitt ägarengagemang i gamla PmC AB.

Med hänvisning till vad som anförts under avsnitt II samt avsnitt I vad gäller kostnaderna för arbetet fram t o m PmC:s huvudstudie och kostnaderna för viss anpassning av tekniska system hemställer fullmäktige

att riksdagen på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1988/89 för upp ett reservationsanslag benämnt Riksgäldskontoret: Kostnader för systemutveckling och under detta anslag anvisar 4 445 000 kr.

Med hänvisning till vad som anförts under avsnitt III samt avsnitt II vad avser underhålls- och utvecklingskostnader under budgetåret 1988/89 hemställer fullmäktige

att riksdagen under anslaget B 1. Riksgäldskontoret: Förvaltningskostnader på tilläggsbudget I till statsbudgeten för 1988/89 anvisar 710 000 kr utöver det belopp på 49 786 000 kr som tidigare anvisats d v s ett sammanlagt anslag på 50 496 000 kr.

Med hänvisning till vad som anförts under avsnitt IV hemställer fullmäktige

att riksdagen godkänner vad som föreslagits om dispositionen av riksgäldskontorets vinst i uppdragsverksamheten avseende budgetåret 1987/88.

Med hänvisning till vad som anförts under avsnitt V hemställer fullmäktige

att riksdagen godkänner vad som föreslagits beträffande avskrivning av viss fordran.

Stockholm den 13 oktober 1988

På fullmäktiges vägnar

Maj-Lis Landberg

Göran Carnhagen

I detta ärendes handläggning har deltagit fullmäktiges vice ordförande Maj-Lis Landberg samt Tage Sundkvist, Lars Tobisson, Bo Södersten, Marianne Ståhlberg, Iris Mårtensson, Erik Hovhammar ävensom riksgäldsdi-
rektör Staffan Crona.

Sammanställning av kostnader för utbyggt ADB-stöd för förvaltningen av statens utlandsskuld

Förs. 1988/89:8

Bilaga

Systemutvecklingskostnader**Detaljspecifikationer:**

Administrativa moduler	150 000 kr
Analysmoduler	50 000 kr
Summa	200 000 kr

Program:

Administrativa moduler	1 100 000 kr
Analysmoduler	650 000 kr
Summa	1 950 000 kr

Projektomkostnader:

SimCorps omkostnader	250 000 kr
resor logi, datainläsning, idrifttagande m m	
Oförutsedda utgifter	100 000 kr
Summa	350 000 kr

Systemutvecklingskostnader totalt 2 500 000 kr

Underhåll och utveckling av systemet

Med SimCorp tecknas, vilket är brukligt i branschen, ett underhållsavtal. Detta avtal ger tillgång till deras expertishjälp för såväl löpande underhåll som utveckling av systemet	Årskostnad	320 000 kr
--	------------	------------

Maskinanskaffningskostnader inkl moms

Dator m m		inkl moms
Dator Vax 3500	732 324	
Utbildning	30 000	
Kabel	300	
Skrivare (Norsk Data)	59 500	
	822 124	1 020 000

Kommunikationsutrustning

Komplettering av lokallinjenät (Ungerman-Bass)	180 778	
Kommunikation mellan ND-dator och Vax 3500	75 078	
	255 356	317 000

APL Plus program

Övrigt inkl installation 48 000

Maskinanskaffningskostnader totalt 1 445 000 kr

Underhållskostnader, maskiner Årskostnad 105 000 kr

Investeringskostnader totalt 3 945 000 kr

Underhållskostnader per år totalt 425 000 kr

